

Sonja Albrink (CD):

Hvor det forrige lovforslag havde et fornuftigt formål, nemlig at tilsigte lighed mellem skatteydere, så er det knap så indlysende i det lovforslag, som vi behandler her.

I CD er vi generelt enige i, at også frynsegoder bør beskattes. Men der må altså også være en grænse. Og helt ærligt, jeg tvivler meget på, at man skal se de meget dyre biler som direkte lønsubsidier. Ved valg af meget dyre biler, som jo som regel faktisk kun tilfalder meget få personer i virksomhederne, spiller nemlig også andre og mere repræsentative ting ind, måske navnlig virksomhedernes renommé. Og derfor kan man ikke bare uden videre lave nogle sammenligninger, der tager udgangspunkt i, hvad det vil koste den enkelte skatteyder selv at eje bilen, for det er jo ikke sikkert, at den pågældende overhovedet ville vække den bil, hvis han eller hun selv skulle være ejer.

Netop derfor er der megen fornuft i at holde fast i en maksimumsgrænse, som vi kender det i dag. I det forslag, som vi behandler i dag, er der heller ikke taget hensyn til, hvis man f.eks. har en bil af en vis standard, kan man sige, som bil nr. 2: Er der så nedslag for det i den bil, som der skal ske beskatning af? Det er også et af de spørgsmål, som vi i CD meget gerne vil have belyst under udvalgsbehandlingen.

Det at få stillet en firmabil til rådighed er langtfra nogen guldgrube med de regler, som vi har i forvejen, hvilket jo også underbygger, at de beregninger, som findes i lovforslaget, ikke kan bruges.

Vi vil som sagt gerne være med til at kigge på det her, men det skal ikke være på den måde, som lovforslaget lægger op til. Vi vil også under udvalgsbehandlingen kigge på, om der er mulighed for at få stillet nogle spørgsmål og få foretaget nogle prognoser eller beregninger, hvor man måske kan danne sig et overblik over, hvad der vil ske med det fremtidige salg af firmabiler. Som lovforslaget ligger nu, må vi sige i CD, at vi ikke kan være med til at støtte det.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Lovforslaget er som nævnt ligesom det forrige lovforslag en udmøntning af den del af finanslovaftalen, som regeringen indgik med SF, CD og Enhedslisten. Det foreslås, at dyre firmabiler i fremtiden beskattes efter de samme principper som mindre dyre firmabiler, det vil sige beskattes af hele deres værdi. Konkret betyder det, at den nuværende maksimumsgrænse på 450.000

kr. for værdiansættelse af fri bil ophæves. Der indføres i stedet for en degressiv beløbsgrænse, hvor den skattepligtige værdi sættes til 25 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr., og 20 pct. for resten.

For det andet foreslås det, at der indføres regler for hovedaktionærer, der sikrer neutralitet i beskatningen, uanset om fri bil stilles til rådighed som løn eller som udbytte. Det foreslås også, at værdiansættelse af en bil, der ydes som udbytte, sker efter de samme principper, som for fri bil ydet som personalegode.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det forrige lovforslag, vi havde til behandling, og jeg vil derfor blot henvise til mine bemærkninger i den forbindelse. Endelig foreslås det, at hovedaktionærer, der modtager en fri bil som udbytte, skal svare arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparring heraf. Det forslag er vi som tidligere nævnt også positive over for.

Alt i alt ser lovforslaget isoleret set fornuftigt ud. Det er vanskeligt på stående fod at vurdere, om lovforslaget indirekte betyder et større provenutab. Den side af sagen er jeg sikker på vil blive grundigt belyst under udvalgsarbejdet, men vi tror på de tal, vi allerede har været præsenteret for.

Det Radikale Venstre er imidlertid overbevist om, at skatteministeren positivt vil medvirke til, at vi om nødvendigt får yderligere tal på bordet, så vi ser som sagt frem til udvalgsbehandlingen.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal ikke forlænge debatten med meget ud over det, jeg har sagt tidligere både under det her og under det foregående lovforslag. Men jeg vil sige, at med det her lovforslag retter vi op på en urimelig fidus, der i dag er til gavn for en relativt lille andel af nogle meget velstående mennesker i Danmark. Og for det andet fjerner vi en ulogisk ting i vores skattesystem, nemlig at beskatningen af en Folkevogn i dag ikke er højere end beskatningen, når man får stillet en Ferrari eller en tilsvarende meget dyr bil til rådighed. Det er der ikke nogen, der kan forstå, når man siger, at sådan er logikken.

Alle andre steder i vores skattesystem har vi det jo sådan, at skatten stiger med stigende indkomst, herunder også når indkomsten stilles til rådighed i form af adgangen til at køre frit i en virksomhedsejet bil. Så vi har ingen problemer med at støtte det.